

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SAY CHEESE

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

1880

Annemie Schildermans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3058

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SAY CHEESE* op te voeren moet de naam van auteur *ANNEMIE SCHILDERMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/034
ISBN 978-90-385-11283

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Annemie Schildermans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

KAAT : vrouw des huizes, dertiger, laat niet met haar voeten spelen.

BOMMA : de grootmoeder van Bram. Hoewel ze al wat leeftijd heeft en met een stok loopt, is ze nog heel kwiek en weet en hoort ze alles. Ze heeft een bril op en een handtas bij.

LIESE : zus van Kaat, jonger dan Kaat en woont in het buitenland

JUFFROUW DE BIE : stripteaseuse, maar speelt nu de rol van hulpinspecteur (dom blondje!?) Kauwgom, kort gekleed, heeft een handtas bij.

BRAM : heer des huizes, dertiger, nonchalant, weet dat zijn vrouw alles wel oplost.

WARD : zijn vriend en collega, flierefluiter, haalt graag grapjes uit en verliefd op Kaat.

STAF : vader van Bram.

INSPECTEUR LEFERME : omlaag gevallen acteur, speelt nu de rol van een politie-inspecteur, wil alles wel volgens de wet doen, maar kent er niets van.

MENEER SWERTS : baas van Bram.

SITUATIE

Alles speelt zich af op de huwelijksdag van Bram en Kaat. Kaat heeft hier al jaren naar uitgekeken, terwijl het voor Bram eigenlijk niet moest. Hij is dan ook allerlei zaken vergeten te regelen. Zijn vrijgezellenfeest was voor hem wel een hoogtepunt. Hij is stevig doorgezakt en kan zich niets meer herinneren. Daar maakt Ward gretig gebruik van. Aangezien het de huwelijksdag van het koppel is, is iedereen zeer feestelijk gekleed. Kaat moet geen “echte” witte bruidsjurk dragen, het mag best een moderne galajurk zijn, maar ze moet wel als een bruid kunnen doorgaan.

DECOR

Het geheel speelt zich af in de woonkamer van Kaat en Bram. Die is modern ingericht, maar niet vol gezet met allerlei prullen. Wel een tweepersoonszetel en een klein zeteltje of stoeltje. Ook staat er een kleine salontafel of bijzettafeltje. Tegen de muur staat een grote smalle tafel, liefst dressoirkast. (afhankelijk van wat er staat, tekst aanpassen.) Een deur naar de keuken en naar de achterdeur (1) Een ingemaakte kast (2) Terrasdeur (3) Trap (4) Ingang hal en buiten (5) Deur bureau (6)

EERSTE BEDRIJF

KAAT : *(gekleed in een moderne, sexy galajurk – trouwkleed. Haar haar is mooi opgestoken of met een kroontje in. Kaat staat aan de tafel met haar rug naar de trap. Ze is bezig een champagnefles in de koeler te zetten en glazen uit een doos te halen. Ze kuist deze eerst nog eens af met een doek en zet ze op de tafel tegen de muur. Roept richting trap)* Schat, ben je bijna klaar? Binnen een kwartiertje is iedereen hier. En uw bomma kennende, zal dat geen kwartier meer duren. Je kent haar, ‘in mijnen tijd’. *(stilte)* Schat! Schat!!!

BRAM : *(Roept van boven aan de trap, achter)* Hebben wij nog iets tegen de hoofdpijn?

KAAT : Kijk eens in de keuken. Maar haast je wat.

BRAM : Kunt gij niet eens kijken voor mij?

KAAT : Nee, ik ben bezig.

(Bram komt de trap af, gekleed in boxer en T-shirt. Heeft duidelijk een zware nacht achter de rug.)

Jij bent nog niet klaar?

BRAM : Mij niet opjagen hé. Wie zijn idee was het nu ook om de trouw de dag na mijn vrijgezellenfeest te plannen!

(Bram loopt door naar de keuken en af 1. Hij kijkt niet naar Kaat die vol spanning wacht op een reactie van hem over haar jurk.)

KAAT : *(beetje geërgerd, poetst ijverig door)* ’s Avonds grote man, ’s morgens ook hé. En daarbij, het is al middag. Ik had u nog zo gewaarschuwd voor dat vrijgezellenfeest, maar ja, meneer wilde niet luisteren. Hoe laat was het eigenlijk?

BRAM : *(op 1, loopt Kaat weer voorbij terug de trap op en af 4.)* Dat weet ik niet meer. Ik ga douchen. En voor ik het vergeet, er zijn nog maar twee aspirientjes, dus zoudt ge die vandaag nog ergens kunnen gaan halen? Anders houd ik dat niet de hele dag vol.

KAAT : (*kwaad*) Venten hé! Waarom heb ik toch ‘ja’ gezegd. (poetst verder aan de glazen.)

WARD : (Op 5. Heeft modern bruidsboeket in de hand en een tas rond de schouder hangen. Al zingend) Goede morgen, morgen, goede dag! Blij dat ik dit bruidje kussen mag. (*geeft Kaat: een zoen*) Ah, ma belle, kijk eens wat ik voor u bij heb. (*geeft haar de bloemen en legt de tas in de zetel.*) Waar zit het beest ergens?

KAAT : Onder de douche. Merci, wel mooi hé? (*bekijkt het bruidsboeket uitvoerig*) Maar hoe komt het dat gij die bij hebt? Ik dacht dat Bram die ging halen. Dat was trouwens één van de weinige dingen die hij nu eens moest doen.

WARD : Ik heb dat zelf voorgesteld. Ik passeer die bloemist op weg naar hier, dus dat was geen moeite. (*Haalt een fototoestel uit de tas en neemt een foto van Kaat*) Say cheese.

KAAT : Zeg Ward, gij gaat toch ook niet heel de dag foto’s trekken. (*legt haar boeket op de tafel en gaat verder met het schikken van de glazen op de tafel.*) Ik heb een fotograaf ingehuurd voor vandaag. Bram zei dat die gisteren nog gebeld heeft en dat alles in orde is.

WARD : En wat bedoelde uwe liefste schat met ‘alles is in orde’?

KAAT : Hij heeft gewoon gezegd dat er een fotograaf zou zijn.

WARD : And here I am!

KAAT : Hoe?! (*stopt met het schikken van de glazen.*) Wat bedoelt ge?

WARD : Ja, Bram belde me gisteren op om te vragen of ik vandaag de foto’s kon maken. Die andere gast zat met een sterfgeval in de familie en kon er niet zijn. (*Neemt weer een foto. Vanaf nu gaat hij te pas en vooral te onpas foto’s nemen. Als het even kan dan mag het een toestel zijn met een grote flash die regelmatig afgaat wanneer hij een foto neemt*) Maar ik ga mijn best doen hoor. Ga zo nog eens staan. (*geeft haar haar bruidsboeket terug en probeert haar in een goede houding te zetten. Kaat werkt niet echt mee.*)

KAAT : Allé, ik verschiet er van dat Bram dan ook niet gevraagd heeft om vandaag zijn plaats in nemen zodat hij een dagske verlof zou hebben.

WARD : Ge weet, dat zou ik met alle plezier doen. Blijf nu staan en lach! Anders gaan die foto’s hier niet lukken.

KAAT : *(doet wat haar gevraagd wordt)* Wat moet ik daar mee aanvangen, Ward? Elf jaar heb ik moeten wachten tot ‘mister vrijgezellenfeest’ eindelijk de vraag stelde en nu op de grote dag is hij nog maar een half uur uit zijn bed. En dan is hij mij al twee keer gepasseerd en niks hé. Niet van, ‘schat, ge ziet er prachtig uit, ik ben blij dat we eindelijk trouwen’. Neen, voor hem was blijkbaar dat vrijgezellenfeest belangrijker. Had ge dat nu echt niet op een ander moment kunnen plannen? Hij heeft mij de mooiste dag van mijn leven beloofd en ...

(Ondertussen komt Bram van de trap (4) af, gekleed als een moderne bruidegom, geen das. Komt achter Kaat die hem niet ziet)

BRAM : En dat wordt het ook, schatteke. *(neemt haar in zijn armen en kust haar.)*

(Ward neemt ijverig foto's en geeft wat commentaar zoals , “ja goed zo”, “mooi”, “kus haar nog maar eens” ...)

En voor mij ziet gij er altijd prachtig uit, en nu dat die twee aspirientjes mijn zicht wat helderder gemaakt hebben, ziet ge er nog veel “prachtiger” uit. *(laat haar los, komt naast haar staan en neemt de bloemen over)* Maar er is nog een klein probleemke: ik ben de ringen vergeten op te halen gisteren. *(zeer luchtig)* Mooie bloemen hé?

KAAT : *(heel verontwaardigd)* Gij zijt...? och, gij

(Ward neemt foto's van het gebeuren.)

WARD : Lachen mensen, altijd blijven lachen!

KAAT : En gij stopt met foto's maken! *(loopt boos de trap op, af 4)*

BRAM : Schatteke, ... Lap, zou die nu kwaad zijn? *(loopt naar de zetel en ploft neer, heeft nog steeds de bloemen in de hand)*

WARD : *(Ironisch)* Wat dat ge zegt. Gij hebt u toch ook weer goed in de nesten gewerkt.

BRAM : Wat bedoelt ge?

WARD : Kaat wist niet dat ik voor de bloemen en foto's ging zorgen en dan nu nog die ringen vergeten. Dit is zeker uwe beste dag niet. *(legt het fototoestel neer op de tafel en gaat in de kleine zetel zitten)*

BRAM :Zwijgt mij ervan. Och, maar ze kent me nu toch al wel lang genoeg om te weten dat ze die dingen niet aan mij moet overlaten. Ik koop mijn eigen onderbroeken nog niet, laat staan een bruidsboeket. Gij hebt die bloemen toch bij?

WARD : Natuurlijk, ge hebt ze nog vast!

BRAM : *(kijkt versuft en legt ze op de salontafel)* Ja, stom van mij ...

WARD : Ik vergeet zo'n zaken niet. Trouwens, hoe is het met uw hoofd? Gij zag er nogal uit als ik u hier deze nacht afzette.

BRAM :Ach, zo ben ik thuisgeraakt. Ik wist het niet meer. Jongen, hoofdpijn dat ik heb, en ons aspirientjes zijn bijna op, dus... Als ge nu misschien rap de ringen zou willen halen bij de juwelier, spring dan ook bij de apotheker binnen voor een doos pijnstillers.

WARD : Wat een geluk dat ik mijn taak als getuige au sérieux neem. *(staat recht)* Allé vooruit, ik zal u maar weer uit de nood helpen zeker? Bij welke juwelier is het?

BRAM :Die tegenover de apotheker.

WARD : Welke apotheker?

BRAM :Awel, die tegenover de juwelier. Hier is het bonneke. *(Haalt een briefje uit zijn vest)* Merci hé, Ward. Als ik ooit eens iets terug kan doen ...

WARD : Zorgt gij maar dat Kaatje nog met u wil trouwen, anders is al mijn werk hier voor niets. *(af 5.)*

BRAM :Ja, Kaat. Schatteke! *(loopt trap op, af 4)*

WARD : *(Vanuit de hal)* Ah, hier is de bomma en de Staf. Ik moet eerst rap nog een boodschapje gaan doen. Tot seffens.

(Staf en bomma op 5. Bomma loopt met een stok en is een pittige tante. Staf is echt een "brave" mens. Beiden zijn netjes gekleed.)

BOMMA : Waar zit dat jong volk hier? In mijne tijd mochten bruid en bruidegom elkaar niet zien voor den trouw, maar nu! Nu hokken ze al jaren samen voor ze

eindelijk trouwen. *(gaat in de zetel zitten)*

STAF : Ja moeder, tijden veranderen hé. Ik zal ze eens zoeken. *(opent deur bureau en roept, maar niet luid.)* Bram, Kaat.... Niks *(naar terras, opent deur en roept)*
Bram, Kaatje ...

BOMMA : *(krijgt het op haar heupen omdat Staf zo voorzichtig is en roept goed luid richting trap)* Hé flikflooiers, waar zitten jullie?

STAF : Moeder! *(sluit de deur van het terras en komt naar bomma gelopen.)*

BOMMA : 't Is toch waar! Wat zouden die anders aan het doen zijn? In mijne tijd ...

BRAM : *(roept achter)* Ach, jullie zijn er al? Ik kom direct. Schenk al maar iets in om te drinken. De champagne staat op het tafeltje.

BOMMA : Staf... *(geeft Staf een por met haar stok)* dat moet ge gene tweede keer laten zeggen. Giet daar maar eens rap iets van in, want van al dat wachten krijg ik dorst.

STAF : *(loopt naar de tafel)* Wachten? Zo druk was het toch niet bij de kapper?

BOMMA : Daar niet neen, maar van het wachten tot die twee eindelijk gaan trouwen, daar heb ik dorst van gekregen. Giet maar wat van dat champagnedinges in.

STAF : *(heeft de fles geopend en giet een beetje in een glas voor bomma)* Hier, proef maar eens. *(wil haar het glas geven)*

BOMMA : Doe dat glas maar vol, want als ik ook nog eens zo lang moet wachten tot er een eerste achterkleinkind komt, ben ik al uitgedroogd met dat beetje.

STAF : *(gaat het glas wat bijvullen)* Zijt toch maar wat voorzichtig met dat spul, want dat is niet goed samen met uw pillekes.

BOMMA : Ik kan daar tegen jongen.

(Bomma klopt op haar handtas waar ze een klein flesje drank in zitten heeft. Ze neemt het glas aan van Staf en drinkt het achter de rug van Staf, die ondertussen voor hem ook een glas aan het inschenken is, in één keer leeg.)

BRAM : *(Komt naar beneden gelopen 4, begroet bomma en Staf en komt tussen de twee zetels staan)* Hey, ja, sorry dat het wat duurde, maar er zijn een paar probleemkes.

BOMMA : Kreeg ge hare BH niet los?

STAF + BRAM : *(samen)* Moeder! Bomma!

(Staf zet zich in de kleine zetel)

BOMMA : *(Staat recht en loopt op Bram af)* Laat mij u nu eens goed bekijken. Allé, gaat gij zo trouwen? Waar is uw plastron!

BRAM : Die heb ik niet!

BOMMA : *(geeft hem een tik met haar stok)* Een schande! In mijne tijd moest ge ne plastron aandoen. Geen plastron, gene trouw. *(terug in zetel)*

BRAM : Als de Ward hier niet rap terug is, zal er zelfs mét plastron geen trouw zijn.

STAF : Wat hebt ge nu weer misdaan?

BRAM : Gewoon, een paar dingen vergeten. Ge kent mij hé. *(giet ook snel een glaasje in)*

BOMMA : Ja, juist gelijk uw vader: een kieken zonder kop!

(reactie van Staf)

BRAM : Zo erg is het nu ook weer niet, bomma. *(gaat in de zetel naast haar zitten)* Ik ben gewoon vergeten te vertellen dat de fotograaf gisteren heeft afgebeld. Er is een sterfgeval in zijn familie; maar ik heb direct voor een vervanger gezorgd.

STAF : Is dat alles?

BRAM : Eu ... Neen, Kaat wist ook niet dat ik aan Ward gevraagd had om het bruidsboeket te gaan kiezen en mee te brengen. Ge weet toch dat ik daar niets van ken? Ik ken zelfs het verschil niet tussen rozen en hoe heten die ander nu weer... stinkers!

STAF : Anjers zult ge bedoelen; stinkers plant ge in den hof.

BRAM : Ziet ge wel, ik ken daar niets van.

STAF : Maar dat zal Kaat toch ook wel allemaal snappen?

BRAM : Ja, ... maar dan ben ik ook nog vergeten om onze trouwringen te gaan ophalen. En daarnet vond ik dat briefje terug waarop ik had geschreven dat we begin deze week bij de traiteur andere wijn moesten gaan kiezen. Diegene die Kaat gekozen had, kon hij niet meer krijgen.

BOMMA : Ringen, fotograaf, bloemen ... wat een heisa. In mijne tijd kwamen de bloemen uit onze hof en toen was ik al blij met een bosje stinkerkes. En de fotograaf, daar gingen we te voet naar toe, drie foto's en terug naar huis. Alleen de ringen, die was ik toen speciaal gaan kiezen. Dus ik begrijp dat meisje helemaal. Hoe kunt ge die nu vergeten? *(Geeft hem een por met haar stok, staat recht)* Ik zal eens met haar gaan klappen. Is ze nog boven? *(trap op, blijft staan, komt naar beneden, neemt de champagnefles mee en gaat terug naar boven)* Dat klapt wat gemakkelijker. *(af 4)*

BRAM :Eigenlijk zou ik bomma moeten tegenhouden, maar ik heb toch zo'n hoofdpijn! Ik denk dat die pillekes uitgewerkt zijn. Het was toch een goed feestje gisteren, hé pa?

STAF : De Ward had dat goed georganiseerd.

(Ward komt binnen op 1)

Als ge van den duivel spreekt...

WARD : Geeft mij maar eens rap iets voor te drinken en doe jullie glas ook maar terug vol. *(ploft in de zetel.)*

STAF : Dat zal moeilijk gaan. Bomma heeft net heel de fles meegenomen.

BRAM : Er staan er nog genoeg in de ijskast. Ik ga er wel één halen. *(loopt richting keukendeur)*

WARD : Slecht nieuws, man. Die juwelier is op verlof vertrokken, naar Spanje.

BRAM :En ons ringen dan?

WARD : Hier, dat is het beste wat ik op zo ne korte tijd kon doen. *(Haalt twee eitjes uit de sjiekenbak uit zijn zak en geeft die aan Bram die ondertussen terug naast hem staat)*

BRAM :Dat kunt ge niet menen! Ziet hier pa.

(Staf neemt de eitjes aan) Gij denkt toch niet dat Kaat daar mee akkoord zal zijn?

WARD : Dat is toch eens iets anders. En daarbij, ze moet dat niet weten hé. Kijk jongen, ik heb mijn best gedaan. Ik heb zelfs nog naar Spanje gebeld, maar hij

wilde niet terugkomen voor uw ringen. Die mens zat zelfs nog in het vliegtuig denk ik. Maar goed, ge zegt niets tegen Kaat en op het moment dat ge haar die ring moet geven, dan heeft ze toch al ja gezegd!

(Bram kijkt hem niet-begrijpend aan)

Allé, eerst het “ja-woord” en daarna pas de ringen, snapt ge? Kent ge nu de volgorde van uwe eigen trouw niet?

BRAM :Ja, maar gij vergeet zeker dat Kaat advocate is! Die is in staat om heel dat huwelijk ongeldig te laten verklaren.

STAF : Daar kan hij wel gelijk in hebben. Ons Kaatje is een pittig madammeke. *(geeft de ringen terug aan Bram)*

BRAM :Merci, pa. Oo, jongens, wat moet ik nu beginnen? *(begint te ijsberen)*

STAF : Hier, jongen. Neemt mijn trouwring maar. *(Doet zijn ring uit en geeft die aan Bram)* En toen uw moeder ziek was, heeft ze die van haar ook al niet aan u gegeven?

BRAM :Ja.

STAF : Awel, dan hebt ge er toch twee. En als die juwelier dan terug is van verlof, gaat ge die van jullie halen. *(gaat terug zitten in kleine zetel)*

BRAM : Dat is in ieder geval een betere oplossing dan deze twee. *(Gooit de eitjes naar Ward. Deze legt ze op de salontafel)*

WARD : Eind goed, al goed en waar blijft nu mijn champagne?

BRAM :Ja, juist, ik ging die halen. *(af 1)*

(De volgende replieken op fluistertoon, want Bram mag ze zeker niet horen.)

STAF : En... alles in orde voor de rest?

WARD : Alles is geregeld. Ik heb wel een beetje schrik voor Kaat haar reactie. Zeker na al dat geknoei van Bram. Maar ik weet wel dat ze tegen een stootje kan.

BRAM :*(komt op 1 met fles en doet deze ondertussen open)* Hier, schenk mij ook maar ene in. *(geeft de geopende fles aan Ward, deze staat op en loopt naar de tafel. tegen Ward)* En hebt ge die pillekes bij?

WARD : Ja hier. *(haalt een doosje aspirientjes tevoorschijn en gooit het naar Bram, hangt ook de camera terug rond zijn nek.)*

BRAM : Merci. Om eerlijk te zijn, die hoofdpijn neem ik er graag bij, want amai, dat feestje gisteren! *(terug in zetel, opent de doos en neemt er een paar uit om in te nemen)* Ik heb het daarnet ook nog tegen ons vader gezegd.

STAF : Zegt dat wel! Waar had ge die stripteaseuse gevonden? Die kon er wat van! *(tegen Bram)* Olala, uw ogen fonkelden nogal jongen.

(Ward vult de glazen van de anderen bij, zet de fles weg en komt achter de zetel staan iets voor de trap)

BRAM : Aankomen mag, kijken niet hé!

(reactie Ward en Staf)

Euh... ik bedoel, kijken mag hé, aankomen niet. *(beetje onzeker)* Ik ben er toch niet aangekomen, hé?

Ward : Tja, ge scheen er toch niet vies van te zijn.

BRAM : Dat kan niet. Kaat is de enige voor mij. Ge zijt ermee aan het zwansen.

STAF : *(plagend)* Dat weet ik zo nog niet. Hebt gij daar geen foto's van genomen, Ward?

WARD : Ja ja.

BRAM : Laat zien!

(Bram zet zijn glas op tafel en loopt naar Ward en wil met alle geweld het toestel afpakken. Ward neemt ijverig foto's. Bram weet de camera van Wards nek te krijgen, maar dan komt bomma van de trap 4.)

BOMMA : *(lege fles in de hand.)* Hebt ge hier nog een fles? Gaat eens aan de kant jullie. *(slaat Bram en Ward met haar stok.)*

(Ward neemt de camera terug af van Bram en legt hem op de tafel)

Bram, ik heb goed nieuws. Ik heb uw verloofde er bijna van overtuigd van niet te trouwen. Wat moet dat kind met zo'n kiekeken zonder kop beginnen. Gij zijt juist uw vader. *(tegen Ward die aan de tafel staat)* En geeft die fles eens. Nu Kaat niks wil, heb ik des te meer. *(neemt de fles en wil terug naar boven, maar wordt door Bram tegengehouden.)*

BRAM : Ik zal wel gaan bomma voordat ge haar helemaal zot maakt.

(Bram gaat snel de trap op, maar komt halverwege terug want Kaat komt naar beneden)

Och schatteke, wat ben ik blij u te zien.

(Bomma gaat aan de tafel stiekem haar glas weer vullen. Ward houdt zich wat op de achtergrond)

Ge ziet er echt stralend uit. Het was niet zo lief van mij om dat daarstraks al niet te zeggen. En alles komt wel in orde. Dit wordt echt de mooiste dag uit ons leven.

KAAT : Dat weet ik nog niet Bram. Bomma heeft daarnet een hele hoop zinnige dingen verteld. *(komt door naar voor gelopen)*

STAF : Ik denk dat wij beter even naar de keuken gaan. *(staat op en wandelt naar de keukendeur)* Kom bomma.

BOMMA : Waarom? Het wordt net interessant. Doe maar alsof ik er niet ben. *(Zet zich neer in de zetel en drinkt nog eens van haar glas.)* Toch lekker dat champagnedinges!

STAF : Vooruit moeder, naar de keuken. Gunt die twee toch eens efkes wat privacy.

BOMMA : Goed, goed. *(staat recht en gaat eerst de fles op de tafel halen.)* Maar niet zonder die fles. *(passeert Kaat)* Niet toegeven meisje, laat hem maar eens goed zweten. *(gaat af 3.)*

STAF : Koppig, niet te geloven. *(volgt bomma en ook af 3.)*

WARD : Ge roept maar als ik foto's moeten maken hé.

KAAT : Dank u Ward, maar ge hebt al meer dan genoeg gedaan. Ik kan misschien beter met u trouwen.

WARD : *(gaat naar Kaat, al lachend)* Ge weet, ik zeg direct ja, Kaat.

BRAM : Zal 't gaan. *(komt tussen Kaat en Ward in staan)* Verdwijnt gij ook maar eens. *(Duwt Ward ook door de terrasdeur, doet deze dicht en gaat terug naar Kaat)* Schatteke, sorry dat ik alles zo verknoeid heb. Maar alles is nu toch in orde? Er is een fotograaf...

KAAT : Dankzij Ward.

BRAM : Ja, ... ge hebt een mooi bruidsboeket...

KAAT : Dankzij Ward.

BRAM : Eu ... ja, de ringen zijn in orde...

KAAT : Dankzij Ward.

BRAM : Neen, dankzij onze pa. Ward had voor deze hier gezorgd. *(Laat de twee ringen uit de sjeckenbak zien.)*

KAAT : Schat, het is gewoon... Ge moest maar een paar kleine dingen doen en zelfs dat lukt u niet. Wat gaat ge doen als we een kindje hebben?

BRAM : Och, ge zegt schat, wilt dat zeggen dat alles terug in orde is? Schatteke ik zie u zo graag en ge weet dat ik heel vergeetachtig ben. Maar ik kan wel een hoop andere dingen. *(Neemt haar vast en kust haar.)*

(Tijdens bovenstaande gesprek zien we aan de terrasdeur de hoofden van bomma, Ward en Staf verschijnen. Er worden hevige gebaren gemaakt naar de camera die op tafel ligt. Ward zal proberen om die stiekem te komen halen wat niet simpel is. Hij sluipt van de deur achter de zetel, neemt de camera van tafel, neemt een foto, maar we zien alleen de camera boven de zetel uitsteken.)

KAAT : *(Maakt zich los van Bram)* Niet te rap van stapel lopen, Bram. En daarbij, ge hebt mij nog niet geantwoord. Wat als er een kindje is? *(gaat in de zetel zitten)*

BRAM : Dat zullen we dan wel zien. Gij zijt er toch om alles op te lossen?

KAAT : Gij zijt onvoorstelbaar. Misschien moeten we inderdaad niet trouwen en hier gelijk alles maar verdelen.

(We zien Ward terug richting terrasdeur sluipen en rechtstaan om naar buiten te glippen, maar op dat moment gaat de bel. Hij schrikt en verstopt zich snel in de kast 2.)

Nu dat ook nog.

(Staat recht en gaat af 5, ondertussen volgende replieken)

En wat bedoelde ge eigenlijk met dat uwe pa voor de ringen heeft gezorgd? Ik dacht dat Ward die was gaan halen?

BRAM : Dat leg ik u later wel uit.

(We horen geschreeuw van Kaat en Liese uit de hal)

Schat ...!?

(ook aan de terrasdeur zien we bomma en Staf schrikken van het gegil)

KAAT : *(komt terug binnengelopen via 5 en brengt Liese mee. Die heeft een koffer bij.)*
Schat, kijk eens wie er hier is!

BRAM : Liese! Ge zijt toch overgevlogen? Welkom! *(Gaat naar haar toe en geeft haar drie zoenen)*

LIESE : Wat had ge gedacht? Dat ik het huwelijk van mijn grote zus zou missen? Nee, nee, daarvoor hebben we al veel te lang op deze dag moeten wachten.

KAAT : *(verwijtende blik naar Bram)* Aan wie zou dat liggen. *(Vliegt Liese weer om de nek.)*

(In al deze drukte ziet Ward zijn kans schoon om uit de kast te glippen, enkele foto's te maken en terug af te gaan via de terrasdeuren. Onmiddellijk als hij af is komen de hoofden van bomma en Staf ook weer piepen.)

Och zusje, ik ben zo blij dat gij er zijt. Ge ziet er echt goed uit! En hoe is het

met mama en papa? Ik vind het zo spijtig dat ze niet hier kunnen zijn. Maar ja, volgende week doen we ons feest in Nieuw-Zeeland nog eens over en dan zijn ze er wel bij!

BRAM : Dat is waar lieveke. Zeg, krijg ik dan ginder weer een vrijgezellenfeest?

KAAT : (*gooit met kussen uit de zetel naar zijn hoofd*) Ooooch, gij wordt nog eens een vrijgezellenfeest.

LIESE : Ginder is alles prima. Houdt u maar vast voor dat feest. Mama wil er iets groots van maken, ik denk dat ze wel 300 mensen uitgenodigd heeft. Ge kent haar. (*Heeft het drietal aan de terrasdeur in het oog gekregen*) Zeg, hebben die drie tuinarrest?

BRAM : Neen, nee, Kaat en ik hadden net een kleine discussie en ze gunden ons een beetje privacy. We zullen die sukkelaars maar terug binnen laten.

(*Ondertussen teken doen naar Staf, bomma en Ward dat ze terug binnen mogen. Nog voor hij zijn zin uitgesproken heeft, komt bomma al terug binnen langs 3, gevolgd door de anderen.*)

BOMMA : Dat werd tijd, zulle, mijn fles is leeg. Is er nog? (*Gaat terug in de zetel zitten.*)

STAF : Ge zou het beter wat rustig aan doen. Dat is uw tweede fles al.

BOMMA : In mijne tijd hadden ze dat spul niet. Dat is toch één ding dat nu dan beter is. En daarbij, die flessen zijn zo snel leeg als jullie allemaal meedrinken.

KAAT : Er staan nog flessen in de koelkast. Bram, ga er nog eens één halen, want ik denk dat Liese ook wel een glaasje zal lusten.

(*Bram af 1.*)

WARD : (*Komt naar Liese toe met uitgestoken hand*) Liese, jij moet de zus van Kaat zijn?

KAAT : Liese, dit is Ward, Brams beste vriend, collega en getuige, dit is de bomma van Bram en dat zijn vader Staf.

(Aan iedereen wordt een hand gegeven en iedereen zegt beleefd goedendag.)

LIESE : Aangenaam allemaal. Maar Kaatje, voor ik mij in de champagne stort, zou ik me eerst graag wat opfrissen. Na al die uren vliegtuig, ...

KAAT : Natuurlijk. Je kan je nog gerust douchen. We moeten pas binnen een half uur vertrekken. Wacht, ik ga even mee naar boven. Dan zetten we meteen al je spullen in de logeerkamer.

(Liese en Kaat nemen de koffer mee en gaan af via 4.)

BOMMA : In mijne tijd bestond dat nog niet zulle, dat ze met zo'n vliegmachine naar een trouw kwamen. Dat hebben we zeker te danken aan den Eddy. *(de anderen kijken haar verbaasd aan.)* Awel ja, *(begint te zingen)* ik spring uit een vliegmachine, alleen maar om nen trouw te zien ...

BRAM : *(terug op via 1)* Hier bomma, moet ik uw glas nog eens bijvullen? Amai dat is lang geleden dat ik u nog zo plezant gezien heb.

BOMMA : Kom maar eens hier.

(Bomma neemt Bram vast en begint met hem te dansen terwijl ze lustig verder zingt. Bram kan langs geen kanten volgen en struikelt over de salontafel. Bomma kan nog net de fles uit zijn handen pakken.)

Plezant hé, jongen. En het feest moet nog beginnen. Vooruit, doet ze nog maar eens vol. *(geeft de fles terug aan Bram en gaat in de zetel zitten)*

STAF : Ik denk niet dat dat een goed idee is, moeder.

BOMMA : Ik ben oud en wijs genoeg om te weten wat kan en wat niet. Komaan, ik word er niet jonger op.

(Bomma houdt haar glas naar boven en Bram vult het bij. Staf gaat in de kleine zetel zitten. Tijdens het volgende gesprek dommelt bomma een beetje in.)

WARD : Knap ding, die zus van Kaat.